

CAPITOLUL 10

**Binecuvântarea dreptății, blestemul
păcatului**

22 Binecuvântarea Domnului îmbogățește
și El nu lasă să fie urmată

de niciun necaz. –

23 Pentru cel nebun

este o plăcere să facă răul, dar pentru cel
înțelept este o plăcere să lucreze cu
pricepere. –

24 Celui rău de ce se teme aceea i se
întâmplă, dar celor neprihăniți
li se împlinesc dorința. –

25 Cum trece vârtejul, așa pierе cel rău ;
dar cel neprihănit are temelii veșnice. –

26 Cum este oțetul pentru dinți
și fumul pentru ochi,

asa este leneșul pentru cel ce-l trimite. –

27 Frica de Domnul lungește zilele,
dar anii celui rău sunt scurtați. –

28 Așteptarea celor neprihăniți
nu va fi decât bucurie,

dar nădejdea celor răi va pieri. –

29 Calea Domnului

este un zid de apărare pentru cel
nevinovat,

dar este o topenie pentru cei ce fac răul. –

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

30 Cel neprihănit nu se va clătina
niciodată,

dar cei răi nu vor locui în țară. –

31 Gura celui neprihănit scoate
înțelepciune,

dar limba stricată va fi nimicită. –

32 Buzele celui neprihănit știu să
vorbească lucruri plăcute,

dar gura celor răi spune răutăți.

CAPITOLUL 11

1 Cumpăna înșelătoare este urâtă
Domnului,

dar cântăreala dreaptă Îi este plăcută.

2 Când vine mândria, vine și rușinea,
dar înțelepciunea este cu cei smeriți.

3 Neprihănirea oamenilor cinstiți îi
cârmuiește fără teamă,

dar vicleniile celor stricați le aduc pieirea.

4 În ziua mâniei, bogăția
nu slujește la nimic ;

dar neprihănirea izbăvește de la moarte.

5 Nevinovăția omului fără prihană
îi netezește calea,

dar cel rău cade prin însăși răutatea lui.

6 Nevinovăția oamenilor fără prihană
îi scapă,

dar cei răi sunt prinși de răutatea lor.

[Continuarea în numărul viitor]

Editorial. Oameni mândri

„Ei vestesc obiceiuri pe care nouă, romani fiind, nu ne este permis să le primim, nici să le practicăm.” (Faptele Apostolilor 16 : 21)

Cine s-a aflat în 22 mai al anului 1889 în cimitirul Pere la Chaise din Paris a putut să vadă un dric acoperit cu flori, în fața căruia mergea un grup de bărbați.

Erau staturi bătaoare la ochi, late, puternice. Luptătorii, atleții din Paris conduceau la groapă pe unul dintre ai lor, pe nume Louis Lannay.

Acesta murise în împrejurări neobișnuite. Un câine mare, dresat de el, a turbat brusc și i-a mușcat pe soția și pe copilul lui. Louis Lannay a dus câinele imediat la veterinar, care a spus : „Nu puteți face nimic altceva, decât să-l omorâți.”

„Aceasta se poate petrece destul de repede”, a răspuns atletul, a cuprins cu mâinile lui gâtul animalului și l-a asfixiat într-o clipă. Dar în ultima lui luptă de moarte, câinele și-a mușcat stăpânul de gambă.

„Ah,” a spus omul foarte puternic, „aceasta nu înseamnă nimic, abia se văd câteva urme de dinți.”

Există în Paris cel mai vestit sanatoriu pentru tratarea oamenilor mușcați de câini turbați. Este institutul profesorului Pasteur. Acolo i-a dus Louis Lannay pe soția și pe copilul lui. Tratarea serioasă a celor doi mușcați a avut succes, au fost vindecați.

Cu Louis Lannay însuși a fost altfel. Într-o dimineață l-a apucat o criză îngrozitoare de furie. Timp de un sfert de oră a sărit prin cameră încoace și încolo, a încercat să se repeadă cu capul în pereți ...

Abia după-amiază a murit, după o agonie îngrozitoare. Bun pentru soție și copil, s-a gândit nefericitul Lannay în privința profesorului Pasteur.

El credea că un bărbat așa de tare ca el nu are nevoie de cură medicală pentru o mușcătură așa de neînsemnată.

[Continuarea pe pagina 2]

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 - 12 18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG!

„Să trăiești în pace, și pacea să fie
cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I SAMUEL 25 : 6

[Continuarea de pe pagina 1]

El și-a dat seama prea târziu, că ceea ce era bun pentru soție și copil, ar fi fost bun și pentru el, că și cea mai mică urmă dintr-o asemenea otravă are nevoie de cel mai serios leac pentru a împiedica distrugerea.

„*Bun pentru femei și copii !*” se aud adesea bărbații spunând în ceea ce privește Evanghelia, care arată calea pentru a birui victorios otrava morții păcatului.

Acesta este limbajul nenumăraților bărbați, care cu ochii deschiși, înflorind, pier mândri în puterea vieții. Ei spun ca odinioară oamenii din cetatea Filipi :

„*Ei vestesc obiceiuri pe care noi, romani fiind, nu ne este permis să le primim, nici să le practicăm.*” !”

Privește la Isus, care a creat universul și care ține toate lucrurile cu cuvântul puterii Lui.

El S-a smerit pe Sine Însuși, a purtat ocară de dragul tău, a murit pe cruce cum mor criminalii, împovărat cu vina ta. Există un loc mai adânc ? Există o dragoste mai mare ?

Să nu faci ca Iulian Apostatul, care pe ultimul lui pat a privit înapoi fără nădejde la o viață pierdută, în care a luptat cu mândrie romană împotriva lui Dumnezeu spre pierzarea sa !

Tu nu ești nimic altceva înaintea lui Dumnezeu decât un păcătos pierdut, care are nevoie de îndurare, de tămăduire de otrava morții păcatului, de mântuire de vină și blestem – ocupă acest loc în țărână, înaintea lui Dumnezeu, apoi Dumnezeu te va înălța cândva pe un loc de slavă veșnică. [Continuarea în numărul viitor. Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*: IV | Georg von Viebahn, BERLIN | 1899 | Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate | Ackerstrasse 142]

CUGETĂRI PERSANE BÂRFĂ

• Cu rugăciuni și pocăințe te poți salva de la pedeapsa dumnezeiască, dar nu te poți salva de limba oamenilor. SAADI

• Dintre obiceiurile oamenilor josnici cele mai rele sunt vorbele de clacă și nerușinarea. GHABUS-NAMME

• Gura lumii n-o poți coase.
• Fugi de omul bârfitor împrumutând încă două picioare. PROVERBE

[Din *Cugetări persane*, Albatros, București, 1983]

MICĂ ENCICLOPEDI ONOMASTICĂ Monica

• Ipoteza cu cea mai mare circulație, vede în **Monnica** un nume de origine grecească. Într-adevăr grecii foloseau (foarte rar și nu în perioada clasică) numele **Mónikos**, fem. **Monika** ca variante pentru **Monachos**, a cărui semnificație este clară pentru vorbitorii limbii române : „pustnic, monah” (gr. *monachos* „singur, solitar”, format de la *monos* „singur”). [C. Ionescu, Editura Enciclopedică Română, Bucureștie, 1975]

DICȚIONAR DE CUVINTE expresii, citate celebre

• **Noaptea sfântului Bartolomeu** – astfel e cunoscut în istorie masacrul împotriva hughenotilor (protestanți francezi de confesiune calvină) dezlănțuit în toată Franța din ordinul regelui Carol al IX-lea și al mamei sale, Caterina de Medici.

La 24 august 1572, sărbătoarea Sf. Bartolomeu, au fost uciși în puterea nopții zeci de mii de hughenoți, sub pretextul că au pregătit un complot împotriva regelui.

În realitate, a fost un capitol tragic din istoria luptelor dintre catolici și protestanți ...

[I. Berg, *Ediția a II-a revizuită și adăugită*, Editura Științifică, București, 1969]

Lumini peste veacuri

Volumul II [Petru Popovici]

CAPITOLUL 1

MISIONARISMUL ÎN PRIMELE VEACURI

S-a poruncit din nou supunerea, dar ei au mărturisit cu toții că sunt creștini și nu pot participa la sacrificiu și la jurământ.

A urmat a doua decimare. Și fiindcă nici după a doua decimare nici unul nu a fost gata să se lepede de credință și să asculte de împărat, Maximian, înnebunit de furie, a poruncit ca toată *Legiunea Tebană* să fie masacrată de celelalte trupe. Martirizarea *Legiunii Tebane* s-a făcut pe ziua de 22 septembrie anul 286, relatează Fox în „*Cartea Martirilor*”, ediția 1978, pagina 23. Aceasta arată numărul mare al creștinilor pe acea vreme, precum și credințioșia lor de neclintit.

Pe la anul 200, Tertulian scria în Apologia sa :

„*Suntem de ieri și totuși am ajuns să umplem pământul și toate ale voastre: orașele, insulele, municipiile, consfătuirile voastre intime, tribunalele, adunările poporului, palatul, senatul, forul, numai templele vi le-am lăsat*”.

El era avocat din Cartagina și scria pentru apărarea creștinilor. El n-a exagerat, căci era o vreme de crunte prigoane ; deci nu s-a lădat făcând această afirmație, căci aceasta ar fi ațâțat mai tare pe prigonitori.

Dimpotrivă, el redă cuvintele lor : „*Se strigă împotriva noastră că cetatea este ca stăpânită de noi ; că pe ogoare, în fortărețe, pe insule, pretutindeni predomină creștinii ; se întristează ca de o nenorocire că oricare ar fi sexul, vârsta, starea socială sau rangul, trec de partea acestui nume*” (de creștin).

Dacă nu era acesta adevărul, fiți siguri că el ar fi spus că e doar o acuzare, dar el recunoaște despre creștini că au pătruns peste tot.

Împăratul Septimiu Sever (193-211), care a trăit tocmai în acea vreme, s-a îmbolnăvit grav și datorită îngrijirii date de un medic creștin, s-a însănătoșit.

Sub influența acestuia, el a căutat să stopeze prigoanele, dar ele au continuat în provincii, datorită guvernatorilor. Caracala Marcus Aurelius, fiul lui Septimiu Sever, a fost crescut de o doică creștină.

Deci, e clar că ei, creștinii au pătruns în palatul imperial. Fiindcă în Africa de nord au continuat persecuțiile, Tertulian a scris o scrisoare guvernatorului din Cartagina. Din scrisoare se constată numărul mare de creștini în Africa de nord pe la anul 200 după Cristos. El zice :

„*Dacă voiești ca și mai departe să continui cu persecuțiile contra creștinilor din Africa, te întreb ce ai de gând să faci cu miile de creștini ... ?*” [Continuarea în numărul viitor]

UNDE ÎȚI VEI PETRECE VEȘNICIA? CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. **Nu există om fără păcat** : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. [Romani 3 : 23]

2. **Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”.

3. **Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „*... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. [Romani 6 : 23]

„*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică*”. [IOAN 3 : 16]

„*Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !*”